

**Η** τηλεμαχία της περασμένης Δευτέρας για το Κυπριακό άφησε, δικαιολογημένα, στυφή γεύση σε όσους την παρακολούθησαν με προσοχή. Ασφαλώς και ήταν απογοητευτική η διαπίστωση ότι έμοιαζε με επανάλυση της αντίστοιχης τηλεμαχίας του 2008.

Κατανόω, βεβαίως, την ανάγκη των δημοσιογράφων να ρωτήσουν για το δημοψήφισμα του 2004. Ωστόσο η συνεχής ανακύκλωση της συζήτησης γύρω από το δημοψήφισμα, το σχέδιο Ανάν και τη στάση ενός εκάστου, πέρα από κουραστική, δεν επέτρεψε να συζητηθεί σε βάθος ποιο θα είναι το επόμενο βήμα στο Κυπριακό που είναι και το ζητούμενο. Ειδικά υπό το φως των εξελίξεων στο κεφάλαιο των υδρογονανθράκων. Πολλοί προσποιούνται ή ακόμη χειρότερα, θέλουν να πιστεύουν, ότι επειδή δεν συζητείται το Κυπριακό, δεν είναι τώρα στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας, άρα δεν υπάρχει. Η πορεία των πραγμάτων, βεβαίως, θα αποδείξει ότι το Κυπριακό και η ανάγκη επίλυσής του θα βρεθεί ξανά πιεστικά μπροστά μας. Κυρίως όσο θα προχωρά η διαδικασία εξόρυξης υδρογονανθράκων. Το διεθνές ενδιαφέρον για το Κυπριακό θα αναζωπυρωθεί πέραν πάσης αμφιβολίας. Το ερώτημα λοιπόν σήμερα δεν είναι τι έπραξε ο καθένας χθες, όσο το τι θα πράξει αύριο για να διασφαλίσει τα συμφέροντα του τόπου και των πολιτών. Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.

## Καιρός να αφήσουμε πίσω μας τα ενοχικά σύνδρομα



Του **ΚΡΙΣ ΣΦΩΡΟΝΗ ΣΦΩΡΟΝΙΟΥ\***

Εάν έκανε κάποιο λάθος ο Νίκος Αναστασιάδης στην τηλεμαχία για το Κυπριακό αυτό ήταν η επιλογή του να κινηθεί αρχικά αμυνόμενος, απέναντι στις συνεχείς ερωτήσεις για το σχέδιο Ανάν, εξηγώντας ποια ήταν η στάση του και πώς τη διαχειρίστηκε στη συνέχεια. Σε μία δημοκρατική διαδικασία, δημοκρατικά ο ΔΗΣΥ ή ο Νίκος Αναστασιάδης προσωπικά αποφάσισε την υπερψήφιση του σχεδίου Ανάν και δημοκρατικά ο λαός αποφάσισε την καταψήφιση του σχεδίου Ανάν.

Το αν ορθώς έπραξε τότε η πλει-

“ Στο ντιμπέιτ ο Νίκος Αναστασιάδης απέδειξε ότι είναι ο μοναδικός ηγέτης που μπορεί να αναζωογονήσει την προσπάθεια επίλυσης του Κυπριακού ”

οψηφία ή η μειοψηφία δεν κρίνεται στη βάση του ποια άποψη επικράτησε στην κάλπη το 2004, αλλά σε βάθος χρόνου και μετρώμενα τα ίδια τα γεγονότα. Μάλιστα θα μπορούσε κανείς να επισημάνει ότι με την ίδια λογική που καλείται κάποιος να επεξηγήσει γιατί υπερψήφισε το σχέδιο, θα έπρεπε να ζητείται και από αυτόν ο οποίος το καταψήφισε να εξηγήσει τη στάση του, λαμβάνοντας υπόψη ότι εννέα χρόνια μετά τα πράγματα έχουν αλλάξει προς το χειρότερο και βρισκόμαστε ολοένα και πιο κοντά στη διχοτόμηση, χωρίς να

διαφαίνεται προοπτική άρσης του αδιεξόδου.

Επαναλαμβάνω όμως ότι το διακύβευμα δεν είναι ποιος και γιατί χθες, τα ενοχικά σύνδρομα του ναι και του όχι, αλλά πώς και με ποιο τρόπο θα προχωρήσουμε αύριο. Και στο δεύτερο μέρος του ντιμπέιτ ο Νίκος Αναστασιάδης μας υπενθύμισε ότι είναι ο μοναδικός ηγέτης σήμερα στην Κύπρο που μπορεί να αναζωογονήσει την προσπάθεια επίλυσης του Κυπριακού. Είναι ο μοναδικός ηγέτης ο οποίος μπορεί να μας οδηγήσει στο αύριο ενώπιον των δυνάμεων, αφήνοντας οριστικά στο χθες τα ναι και τα όχι. Είναι ο μοναδικός ηγέτης με σχέδιο για να ξεπεράσουμε τα αδιέξοδα.

Για τον Γιώργο Λιλλήκα προφανώς και ήταν βολική η επικέντρωση της συζήτησης στο χθες. Και όμως ο κ. Λιλλήκας κατάφερε να χάσει ένα αγώνα που παιζόταν στην έδρα του λόγω της παρελθοντολογίας. Θα ήταν ενδιαφέρον να εξηγήσει ο κ. Λιλλήκας γιατί πιστεύει ότι θα κερδίσει τις εκλογές με την όπισθεν, όταν ο πατέρας του «όχι» στο δημοψήφισμα του 2004, ο αείμνηστος Τάσος Παπαδόπουλος απέτυχε το 2008 όχι απλώς να επανεκλεγεί, αλλά και

να περάσει στον δεύτερο γύρο των εκλογών.

Το πιο αρνητικό σημείο, πάντως για τον κ. Λιλλήκα ήταν ότι δεν έπαιξε στην προσπάθειά του να αυτοχριστεί ως ο συνεχιστής της πολιτικής του Τάσου Παπαδόπουλου, αποκρυσθόνοντας την ίδια στιγμή τη διζωνική δικαιοδική ομοσπονδία, στην οποία ρητά αναφερόταν η συμφωνία της 8ης Ιουλίου που μέχρι πρότινος κρατούσε ως σημαία και ο ίδιος. Προφανώς θέλησε να κινηθεί δεξιότερα ακόμη και από αυτόν τον Τάσο Παπαδόπουλο, στοχεύοντας σε συγκεκριμένη ομάδα ψηφοφόρων, χωρίς να αντιλαμβάνεται ότι την ίδια στιγμή αποξενώνει τους Αριστερούς ψηφοφόρους, άλλοτε ιδεολογικούς συνοδοιπόρους του.

Θα ήμουν άδικος αν δεν σημείωνα ότι ο Σταύρος Μαλάς κατέγραψε μία αξιοπρεπή παρουσία. Θεώρησα ωστόσο προσβλητική για τη νοημοσύνη των πολιτών την τοποθέτησή του ότι διαφορετικά έκρινε το σχέδιο Ανάν ως πολιτικός και διαφορετικά το κρίνει ως πολιτικός. Προφανώς θα ήξερε το σχέδιο Ανάν στη λεπτομέρειά του εάν ήταν και επίσημα στην... εξεταστική ύλη για το ντιμπέιτ. Με αυτόν τον τρόπο ο κ. Μαλάς επιχειρήσε να αποφύγει παγίδες, ωστόσο μας υπενθύμισε την πολιτική του απειρία, την οποία κατά τα άλλα κατάφερε να διαχειριστεί ή ακόμη και να κρύψει σε άλλα σημεία της συζήτησης.

\* **Πρόεδρος Κινήματος Φιλελευθέρων Δημοκρατών**

## ο Λογος του Πολιτη

### Ποιος για την Κύπρο έχει ωφέλιμη γνώμη;

Εδώ και καιρό καθημερινά από το πρωί μέχρι τη νύχτα ακούμε τους υποψηφίους προέδρους να διακηρύττουν σ' όλους τους τόνους τις θέσεις τους, τόσο στο εθνικό θέμα, στην οικονομία και γενικά για όλες τις πτυχές της ζωής μας. Όλα σ' αυτό τον τόπο είναι ρευστά και αβέβαια. Το εθνικό θέμα σε πλήρη στασιμότητα, το οικονομικό σε πρωτόγνωρα χάλια. Οι αρχές και οι αξίες σε ελεύθερη πτώση. Η ανένδοτη επιδίωξη του κομματικού συμφέροντος οδηγεί στην καταβαράθρωση του πολιτικού βίου. Η εξεθλίωση και η ηθική κατάπτωση και ο εκφυλισμός πια του πολιτεύματος, επιτρέπει στους συκοφάντες, στους λαοπλάνους να λυμαινούνται το κράτος.

Τις 17/12/13 ο κυπριακός λαός δια της ψήφου του θα εκλέξει το πρόσωπο εκείνο που θα τον οδηγήσει ως νέος Μωυσής όχι στη γη των πατέρων του, αλλά στην επίλυση του εθνικού μας προβλήματος, την επίλυση των διαφόρων προβλημάτων, οικονομικών και άλλων. Αυτός δεν είναι άλλος από τον Νίκο Αναστασιάδη γιατί ο Θεός και η πολιτεία του απέδειξαν ότι την επιμέλεια των κοινών θα τη μεταβάλει σε λειτουργήματα. Θα θεμελιώσει την κυβέρνηση του επάνω στην αρετή. Επί των ημερών του θα κατακτηθεί η απόλυτη ισονομία. Μια αξιοζήλευτη ισότητα θα βασιλεύει για τον καθένα πολίτη σε οποιαδήποτε τάξη κι αν ανήκει, δεν θα ρωτά κανένας το ποιος είναι, πόσα χρήματα έχει, ποιοι είναι οι

γονιοί του, ποιο επίθετο έχει, παρά μόνο αν είναι άξιος των αξιών για μια θέση στο δημόσιο.

Η ισότητα των πολιτών δεν θα είναι τύπου κολεκτιβιστικής κομμουνιστικής ανισότητας, παρά θα είναι ουσιαστική, ατομιστική, φιλελεύθερη. Η Κυπριακή Δημοκρατία επί των ημερών του Νίκου Αναστασιάδη θα είναι η πολιτική έκφραση της ελευθερίας όλων των πολιτών. Το προβάδισμα σε κάθε του πράξη θα το έχει η έγνοια του συμφέροντος του συνόλου. Στη διαχείριση των δημοσίων πραγμάτων, το προβάδισμα θα το έχει μόνο και μόνο η αξία, η πραγματική αξία του ατόμου.

Από την άλλη έχουμε και τους κ.κ. Μαλά και Λιλλήκα. Στο λόγο τους κυριαρχεί η υποκρισία και η δημαγωγία. Επαγγέλλονται ότι εντός σύντομου χρόνου ο λαός θα στείλει στο ανάθεμα την τρόικα. Με τις κολακείες τους θέλουν να κατευθύνουν το λαό εκεί που θα ικανοποιήσουν την ευτελή ιδιοτέλεια και τη ματαιοδοξία τους, τους ιδιοτελείς σκοπούς τους για κορεσμό των πολιτικών τους επιδιώξεων.

Στο σημερινό πεδίο το οποίο βιώνουμε τώρα, έχουμε πολλά να προσέξουμε. Από τη μια έχουμε τον Νίκο Αναστασιάδη με ωφέλιμες αληθινές σκέψεις και σωστές θέσεις για κάθε πρόβλημα, από την άλλη τους κ. Μαλά και Λιλλήκα οι οποίοι μας σερβίρουν πράγματα που έχουν μόνο θεωρητική αξία. Η πείρα τόσο από τη σημερινή διακυβέρνηση του τόπου από αυτούς που υποστηρίζουν τον κ. Μαλά, όσο και από τον όλο πολιτικό βίο του κ. Λιλλήκα, διδάσκει διαρκώς, αρκεί να την προσέξουμε. Σήμερα από τότε άλλοτε απαιτείται προσοχή όταν είμαστε στην κάλπη. Αναστασιάδη και μόνο Αναστασιάδη για μια νέα αρχή.

**Μαυρίς Κατζιανής, Λεμεσός**

### Αχαριστία

Όταν επρόκειτο να ψηφίσουμε πρόεδρο της Βουλής, είχαμε δύο ανθυποψηφίους, τον Μάριο Καρογιάν και τον Γιάννη Ομήρου. Και όπως όλοι γνωρίζουμε, πρόεδρος εξελέγη ο Γιάννης Ομήρου. Και όπως όλοι γνωρίζουμε, πρόεδρος εξελέγη ο Γιάννης Ομήρου. Και όπως όλοι γνωρίζουμε, πρόεδρος εξελέγη ο Γιάννης Ομήρου.

Ζούμε, πρόεδρος εξελέγη ο Γιάννης Ομήρου με τις ψήφους του ΔΗΣΥ. Και πώς μας πληρώνει σήμερα η ΕΔΕΚ; Με το να υποστηρίζει τον Γιώργο Λιλλήκα για πρόεδρο της Δημοκρατίας. Αυτή είναι η αχαριστία της ΕΔΕΚ.

**Πολίτης**

### Ο Δούρειος Ίππος

Ο Δούρειος Ίππος έχει μέσα το μνημόνιο, το οποίο προσκάλεσαν οι κυβερνήτες με την επιπόλαια διακυβέρνηση του τόπου, έδιναν αβέρτα λεφτά σε άτομα που είχαν τον πλοίο, νόμιζαν ότι με την απλοχεριά θα διοικούσαν τον τόπο και δυστυχώς επτωχεύσαμεν. Καλέσαμε τους τρωϊκανούς να μας δανείσουν λεφτά και βρήκαν την ευκαιρία να μας βάλουν θηλιά στο λαιμό και να μας σύρουν στη φτώχεια και στη μιζέρια, βεβαίως πίσω από τις κατηγορίες τους, κρύβουν τα δικά τους συμφέροντα και νομίζουμε εμείς, ότι μας λυπούνται.

Τώρα όμως κλαίμε επί ερειπίων και δεν

είμαστε άμοιροι ευθυνών, ψηφίσαμε πρόεδρο που δεν ξέρει πού είναι το Μαρί, ψηφίζουμε πρόεδρο με γνώμονα το κόμμα να πάει καλά για τις δικές τους καρέκλες, ποιος θα τις πρωτοπάρει. Τώρα έρχονται εκλογές, ελπίζω να πράξουμε σωστά ώστε να μην επαναληφθούν τα προηγούμενα κακά. Ας βάλουμε το μυαλό μας να δουλέψει, τον Θεό να μας φωτίσει, ώστε ο επόμενος πρόεδρος που θα αναδείξουμε θα διαλύσει τα μαύρα νέφη που μας καλύπτουν και να φέρει ξανά το φως στη δύστυχη μας χώρα.

**Νίκη Βαρνάβα, Λευκωσία**

### Πανικός και απελπισία

Σκιά απελπισίας σκέπασε τον ουρανό, πανικός κατάκτησε την κοινωνία της παρακμής και της κατάχρησης. Εύκολη ζωή, εύκολη επιτυχία και εύκολη πληρωμή άρχισαν να καταρρέουν. Δεν γνωρίζουμε από αλληλοσεβασμό και αλληλοβοήθεια που θα μας βγάλουν από τα αδιέξοδα. Ανήκουμε σε κουλτούρα αντιπαράθεσης και συναγωνιζόμαστε ποιος είναι ο καλύτερος, ποιος κερδίζει περισσότερα χρήματα, ποιος ντύνεται καλύτερα. Είμαστε τα μεγάλα ψάρια μέσα στη μικρή λίμνη. Και τώρα η τρόικα, το πιο μεγάλο από όλα τα ψάρια ήρθε να φάει τα μικρά. Υποψήφιοι πρόεδροι της Δημοκρατίας διαφημίζουν τα προσόντα τους με αλαζονεία αυτοδημιούργητων εκατομμυριούχων.

**Στας Παράσκος**

## Άλλοτε και τώρα

Τώρα, που ο άκρατος νεποτισμός κι ο εφορμών χρησιμοθηρισμός ατυχώς παντού χτυπά με κόκκινο, ξανάρχονται στη σκέψη κάποια που στα φοιτητικά χρόνια (1951-52) δημοσιεύματα στον αθηναϊκό τύπο παρακολουθούσαμε. Πήγε, λέει, ως υποψήφιος για πρόσληψη κλητήρας σε ένα μεγάλο αθηναϊκό εργοτάξιο κι ο αδελφός του πρωθυπουργού Νικόλαου Πλαστήρα – που, ως γνωστό πέθανε άμπωτος σε μια δύο ποδιών σιδερένια κλινοστρωμένη με μόνα του περιουσιακά στοιχεία τα παράσημα που πήρε μαχόμενος ηρωικά στα μικρασιατικά έμπεδα. Σαν είδε τ' όνομά του ο αρμόδιος

για τις προσλήψεις διερωτήθηκε: «Πλαστήρας, Πλαστήρας» και στη συνέχεια τον ρώτησε: «Και ο κύριος πρωθυπουργός τι σας είναι;». Κόμπιασε ο αδελφός του πρωθυπουργού και με συστολή ψέλλισε: «Με συγχωρείτε που σας το λέγω, είμαι αδελφός του, αλλά ο κύριος πρωθυπουργός επιτακτικά μου συνέστησε να μην το αποκαλύψω, για να μη βρεθώ σε πλεονεκτικότερη θέση απέναντι των συνυποψηφίων μου».

Και καμιά φορά που το διηγείμαι δεν μπορώ να συγκρατήσω και δύο δάκρυα που τα μάγουλα μ' αυλακώνουν.

**Πέτρος Στυλιανού**